

saadan noget som 45—46—47 Mill. Kr. Men hertil kommer jo Beskyttelsestolden, som vi have drøftet med hinanden tidligere, og som jeg, ifølge de Oplysninger, der foreligge fra Toldkommissionen, har tilladt mig efter en meget lav Beregning at ansætte til nogle og tyve Millioner Kroner om Aaret. Hvis man lægger nogle og tyve Millioner Kroner til det Beløb, som jeg har nævnt, naa vi op ved 70 Mill. Kr. Det er kolossale Beløb, navnlig efter det Grundlag, som Skatten hviler paa. Det er nødvendigt, at man først og fremmest henvender sin Opmærksomhed paa denne Beskatning. Jeg erkender, at Hartkornsskatterne ere uretfærdige, og at det er rimeligt, at man søger en Forandring eller Afløsning af Hartkornsskatterne. Alt det erkender jeg. Men da Toldbeskatningen baade til Staten og til private udgør et samlet Beløb, der er henved 10 Gange saa stort som Hartkornsskatterne til Staten, saa mener jeg, at her er det rette Punkt, her bør man særlig have sin Opmærksomhed henvendt paa at kræve en Forandring, og jeg tvivler ikke om, at dette Krav ogsaa vil stige og i stærkere og stærkere Grad gøre sig gældende, saa det nok skal finde sin Løsning omsider. Det var blot denne enkelte almindelige Betragtning, jeg gerne vilde indlede med, forinden jeg gaar over til at omtale, dels hvad det ærede Medlem har sagt, dels det ny i Forslaget.

Det ærede Medlem omtalte de Indrømmelser, som dette høje Ting havde gjort over for Folketinget, og det forbyttede ham næsten, at Folketinget havde givet et saadant Svar, som det gav i Fjor, han havde dog haabet, at Folketinget vilde give et ganske andet Svar og vise tilsvarende Indrømmelser, men han var bleven skuffet i saa Henseende. Maa jeg et Øjeblik i ganske korte Træk genkalde Behandlingen i Fjor i Erindringen. Jeg havde jo Lejlighed i Fjor til at paavise, at det Forslag, som her foreligger — bortset fra det ny, som nu er kommet ind deri — det er ikke Folketingets Forslag, aldeles ikke Folketingets Forslag, det er et Kompromis mellem forskellige Anskuelser, et Kompromis, tilvejebragt ved betydeligt Arbejde fra forskellige Sider, ogsaa ved Bistand af

Mænd, som man troede repræsenterede dette Tings Flertal, et Kompromis, tilvejebragt dels af Toldkommissionen og dels af Folketinget sammen med den daværende Regering, Landstingets Regering, vel at mærke ikke Folketingets. Vi havde al god Grund til at haabe og tro, at i det Øjeblik man naaede en Overenskomst om dette eller hint Punkt, vilde det ogsaa kunne lade sig gøre at gennemføre det i Landstinget. Dette Kompromis behandlede dette Ting i Fjor saaledes, at man ifølge dets egen Opgivelse i Betænkningen stillede 160 Ændringsforslag, der ifølge Flertallets egen Opgivelse i Betænkningen indeholdt 176 Forhøjelser fra, hvad dette Kompromisforslag indeholdt, og kun en eneste Nedsættelse. Det kalder det ærede Medlem i Dag store Indrømmelser til Folketinget. Dette er nu en Betragtning, som gaar over min Forstand. Det forekommer mig, at naar Landstinget i Fjor sagde: Vi have da ogsaa Lov til at tilkendegive vor Vilje — saaledes var det ærede Medlems Svar i Fjor paa en Ytring, som var kommen fra anden Side — saa havde det været ret naturligt, om Folketinget havde svaret ligesaa: Vi have ogsaa Lov til at tilkendegive vor Vilje. Men Folketinget har ikke gjort det; det sendte Kompromisforslaget herop en Gang endnu. Jeg antager, at Meningen var den, at man vilde blive ved med dette Kompromisforslag, indtil det var prøvet i Fællesudvalg, og maaske — jeg skal ikke udtale noget i saa Henseende, for jeg har ingen Ret dertil — men jeg vil sige: Maaske vil Folketinget stille sig saaledes i Aar, at det vil blive ved med dette Kompromisforslag, indtil det er prøvet i Fællesudvalget. Men jeg betragter det saa ogsaa som en Selvfølge, at dersom Kompromisforslaget bryder i Fællesudvalget, maa Folketinget have Ret til at sige sin Vilje, ligesom det høje Landsting i Fjor sagde sin Vilje.

Derefter skal jeg gaa over til at omtale det ny, som er kommet frem her i dette Forslag. Der er for det første Spiritustolden. Tolden paa Vin og Spirituosa paa Glasballons, Flasker og Krukker bibeholder man jo som paa Forslaget i Fjor med 2 Kr. pr. Pot, medens man samtidig nedsætter Tolden af Vin paa Foustager